

İDEAL MESLEĞİM

Hemen hemen her ebeveyn; çocuğunun ileride mutlu olabileceği, güzel, kariyerli bir meslekte çalışmasını ister ve bu doğrultuda çocuklarını eğitmek, güdülemek ister. Burada üzerinde durulması gereken konu; iyi mesleğin, güzel mesleğin ne olduğudur. Bazen ebeveyne veya başkalarına göre güzel olan meslek çocuğa uygun olmadığı için çocuk tarafından benimsenmez ve onun açısından iyi bir meslek olmaz. Bu yüzden çocuklarımız için bir meslek düşünürken mutlaka onların özelliklerine bakıp onların da fikrini almalıyız.

İyi bir meslek her zaman kariyerli, maddi geliri çok olan bir meslek değildir. İyi bir meslek; yeteneklerimize uygun olan, çalıştığımız zaman mutluluk duyduğumuz meslektir. Maddi geliri az da olsa çok da olsa o mesleği yapınca mutlu oluyorsak, kendimizi başarılı hissediyorsak, başkalarına faydalı olabiliyorsak o meslek bizim için ideal olandır. Çok gözde olan, maddi geliri yüksek, kariyerli bir mesleğimiz olsa bile eğer o meslek bizim yeteneklerimize uygun değilse, orada başarılı olamıyorsak ve kendimizi mutlu hissedemiyorsak o bizim için iyi bir meslek değildir. İyi bir ressam olmak istiyorsak resim yapma yeteneğimizin olması lazım, iyi bir esnaf olmak istiyorsak müşterilerle iyi diyalog kuracak bir mizacımızın olması lazım, iyi bir doktor olmak istiyorsak zihinsel gücümüzün yüksek olması lazım ve yine iyi bir öğretmen olmak istiyorsak anlatım becerilerimizin iyi olması lazım vb. aksi taktirde yapmış olduğumuz mesleklerde verimli olamayız ve buna bağlı olarak da mutlu olamayız bu şekilde de o meslekler bizler için ideal bir meslek olmazlar.

Üzerinde durulması gereken diğer bir konu da birçok kişinin çocuğunun devlet memuru olmasını, kadrolu bir işte çalışmasını istemesidir. Tabi doğal olarak böyle bir şeyin istenmesi insana normal geliyor, herkes çocuğunun biraz daha garantili diyebileceğimiz bir meslekte çalışmasını ister. Ama bunun da şu sıkıntısı var ki; herkes gözünü devlet kapısına dikerse, herkes devlet memuru olmak isterse o ülkede işler yolunda gitmez. Bir ülkenin devlet memuruna ihtiyacı olduğu gibi marangoza, inşaat ustasına, çiftçiye, tüccara, sanayiciye, besiciye ve ismini saymadığım nice mesleklere de ihtiyacı vardır. Yediğimiz ekmeğin buğdayını yetiştiren çiftçi olmazsa, yaşadığımız evleri yapan inşaat ustaları olmazsa, arabalarımız bozulduğunda onları tamir eden sanayi ustaları olmazsa hayatımız zora girer ve ülkemizde sıkıntılar yaşanır. Bu sebeple her mesleğe değer vermeliyiz, hiçbir mesleği dışlamadan yeteneklerimiz hangi mesleğe uygunsa o mesleği ön planda tutarak toplumun ihtiyaç duyduğu, faydalı ve yararlı meslekleri seçmeliyiz.

Mesleğimizi seçip görevimize başladıktan sonra olumlu ve olumsuz yanlarıyla mesleğimizi kabul edip, sahiplenip işimizi en iyi şekilde yapmaya çalışmalıyız. Bulduğumuz yerlerde topluma faydalı işler yapmalı bulduğumuz yeri daima bir adım öteye götürmeliyiz. Devlet memuru olmuşsak vatandaşın sorunlarını çözmek için çaba sarf etmeli, devletin malına sahip çıkmalıyız. Besicilik mesleğini seçmişsek

hayvanlarımızı en iyi bir şekilde besleyip, büyütüp pazara sunmalıyız. Çiftçilik mesleğini seçmişsek en çok ihtiyaç duyulan iyi ürünleri en iyi bir şekilde yetiştirmeliyiz. Bu şekilde bir ülkede herkes kendi mesleğini en iyi bir şekilde yaparsa o ülke gelişir, ülkenin dışa bağılılığı azalır, müferrah bir ülke olur. Mesleğimizle alakalı çıkabilecek fazla sorunlardan dolayı mesleğimize karşı soğumamalıyız. Bir doktor insanların çok fazla hastalanmasından dolayı mesleğinden soğuyamaz çünkü eğer hastalıklar olmasaydı doktorluk mesleğine de ihtiyaç olmayacaktı veya her öğrenci her şeyi bilseydi öğretmelik mesleğine ihtiyaç olmayacaktı vb.

Şonuç olarak anne ve babalara şu tavsiyelerde bulunabiliriz: Çocuklarınızı belli bir mesleğe yönlendirdiğiniz zaman onların yeteneklerini, isteklerini ve toplumun ihtiyaçlarını göz ardı etmeyelim. Çocuklarımız bir mesleğe yerleştikten sonra da çocuklarımızın mesleklerine alışmaları ve o meslekte başarılı olmaları için onlara olan desteğimizi kesmeyelim.

Okan YILDIRIM